Dosar nr.1-121/24
1-24057487-32-1-28052024

S E N T I N Ţ Ă
În numele Legii

29 august 2024 **or.Ialoveni**

Judecătoria Hîncești (sediul Ialoveni)
Instanţa compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecătorul, Svetlana Bubuioc
Grefierul, Anastasia Mereacre
Cu participarea:
Procurorului Dermenji Valeriu
Apărătorului Marin Afteni

a judecat în ședință de judecată publică, **pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală,** cauza penală privind învinuirea lui:

Adam Ion Anton, a.n.*****, IDNP *****, originar și domiciliat s.***** r.Hîncești, moldovean cetățean al RM, studii medii, supus serviciului militar,căsătorit, patru copii minori la întreținere, la evidența medicului narcolog sau psihiatru nu se află, anterior nejudecat;

în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264[1] alin. (4) Cod penal.

Termenul de examinare a cauzei: 03 iunie 2024 – 29 august 2024.
Procedură de citare legal executată.

În baza materialelor din dosar şi a probelor administrate în ședința de judecată, instanța,

A CONSTATAT:

1. Adam Ion Anton la data de 01 mai 2024, aproximativ la ora 23:00, avînd scopul conducerii unității de transport în stare de ebrietate, fără a deține permis de conducere cu categoria respectivă, conducînd automobilul de model VAZ 2109 cu numîr de înmatriculare *****, pe una din străzile s.Nimoreni r.Ialoveni, după ce în prealabil a consumat băuturi alcoolice, a încălcat cerințele Regulamentului Circulației Rutiere,aprobatv prin Hotărîrea Guvernului nr.357 din 13.05.2009, prevăzute de p.10 al.2 lit.a, conform căruia persoana care conduce un vehicul trebuie să posede... permisul de conducere perfectat pe numele său,valabil pentru categoria care face parte autovehiculul condus și pt.14 lit.a conform căruia conducătorului de vehicul îi este interzis să conducă vehiculul în stare de ebrietate, sub influiența drogurilor sau altor substanțe contraindicate, sub influiența preparatelor medicamentoase care provoacă reducerea reacției, fiind bolnav,traumatizat sau într-o stare avansată de oboseală de natură să-i afecteze capacitatea de conducere, condiții care au fost ignorate de conducătorul vehicolului și ca rezultat, a fost stopat de către inspectorii INSP al IGP Toncoglaz Veaceslav

și Șeremet Marcel,aflați în exerciciul funcțiunii privind asigurarea ordinii publice și securității traficului rutier, după care în timpul verificării actelor au apărut suspiciuni la consum de alcool.

Ulterior, Adam Ion, fiind supus examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și a naturii ei, ultimul a acceptat proba Drager 6820, prin care s-a stabilit concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat de 0,71 mg/l, care,potrivit art.134/12 al.3 Cod penal, se consideră stare de ebrietate grad avansat.

2. În şedinţa de judecată, inculpatul Adam Ion pînă la începerea cercetării judecătoreşti, a recunoscut în totalitate faptele indicate în rechizitoriu, şi-a recunoscut vina, nesolicitînd administrarea de probe noi, prin cerere scrisă personal, a solicitat examinarea cauzei penale în baza probelor administrate la urmărirea penală, pe care le recunoaște şi asupra cărora nu are obiecții.
3. Avocatul Marin Afteni şi procurorul Valeriu Dermenji au susţinut cererea înaintată de inculpatul Adam Ion.
4. Constatând că probele administrate la urmărirea penală stabilesc fapta inculpatului, instanţa a admis cererea inculpatului de judecare a cauzei în ordinea prevăzută în art.364^1 Cod de procedură penală, pe baza probelor administrate în cadrul urmăririi penale.
5. Inculpatul Adam Ion în şedinţa de judecată, prin expunere factologică,ce nu contravine învinuirii formulate în rechizitoriu, şi-a recunoscut integral vinovăţia şi, fiind chestionat sub jurământ şi prevenit de răspundere penală pentru darea declarațiilor false, în conformitate cu art.108 și art. 364^1 Cod de procedură penală, a declarat că la data de 01 mai 2024, după ce a servit băuturi alcoolice, s-a deplasat cu automobilul din s.Leușeni spre s.Scoreni, după ce a fost stopat de poliție.Anterior nu a mai săvârșit asemenea acțiuni, îi pare rău de cele comise și se căiește sincer de cele comise. Este de acord cu rezultatele testului.
6. Analizând declarațiile inculpatului, depuse în ședința de judecată, în raport cu cele depuse în cursul urmăririi penale, instanța le reține ca fiind în concordanță cu circumstanțele de fapt ale cauzei, considerându-le veridice şi convingătoare.
7. În acest sens, vina inculpatului a fost demonstrată pe deplin nu doar prin declarațiile sale de recunoaștere a vinovăției, ci şi prin probele acumulate de către urmărirea penală. Adam Ion a recunoscut şi nu a contestat probele prezentate.
8. Astfel, vinovăția inculpatului Adam Ion este demonstrată prin următoarele probe:
   -Declarațiile martorului Șeremet Marcel,(f.d.29-31)
   -Declarațiile martorului Toncoglaz Veaceslav (f.d.24-27)
   -proces verbal de înlăturare de la conducerea vehicolului, (f.d.06)
   -îndreptare către Dispanserul Republican de narcologie, (f.d.7)
   - Drager Test 388, prin care s-a stabilit concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat de 0,71 mg/l, (f.d.13-14)
9. Drept consecință, vinovăția inculpatului Adam Ion a fost dovedită integral, iar acțiunile acestuia corect au fost încadrate conform prevederilor art. 264^1 alin. (4) Cod penal al RM, adică conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat și fără a deține permis de conducere.
10. La determinarea aplicării unei pedepse juste, corecte, atât sub aspectul restabilirii ordinii de drept încălcate, cît şi prin punctul de vedere al nevoii de reeducare a făptuitorului, instanța de judecată va ţine cont de prevederile art. art. 7, 75 – 88 ale Codului penal al RM, şi anume de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul săvîrșirii acesteia, de personalitatea inculpatului, precum şi de circumstanțele cauzei, care atenuează ori agravează răspunderea.

11. În acest sens, instanța ţine cont şi de opinia acuzatorului de stat, care a pledat pentru stabilirea pedepsei sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 160 ore și încasarea cheltuielilor judiciare în sumă de 25,70 lei.
12. La rândul său, apărătorul inculpatului și inculpatul au pledat pentru stabilirea pedepsei în formă de muncă neremunerată în folosul comunității, cu respingerea cerinței de încasare a cheltuielilor de judecată.
13. La stabilirea categoriei pedepsei instanța de judecată ia în considerație că, inculpatul Adam Ion a fost găsit vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264[1] alin. (4) Cod penal, pentru care legea penală prevede pedeapsa cu muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 200 la 240 de ore sau cu închisoare de până la 1 an.
14. Potrivit alin. (2) art. 16 Cod penal, infracțiunea comisă de către inculpatul Adam Ion este calificată ca ușoară.
15. La stabilirea categoriei pedepsei instanţa de judecată ia în consideraţie că, conform art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului, ce se aplică de instanțele de judecată, în numele Legii, persoanelor ce au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricţii drepturilor lor.
16. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.
17. La stabilirea pedepsei instanţa de judecată ţine cont și de prevederile art. 75 Cod penal, potrivit căruia persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă, în limitele fixate și în strictă conformitate cu dispoziţiile părţii generale a Codului penal. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanţa de judecată ţine cont de gravitatea infracţiunii săvârșite, de motivul săvîrșirii acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanţele cauzei, care atenuează ori agravează răspunderea, de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia.
18. În acest sens instanța reține că, prin criteriile de individualizare a pedepsei se înţeleg cerinţele de care instanţa de judecată este obligată să se conducă în procesul stabilirii pedepsei şi la aplicarea ei persoanei vinovate de săvârșirea infracţiunii. Individualizarea pedepsei constă în obligaţiunea instanţei de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului necesară şi suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale şi a pedepsei penale. Pedeapsa este echitabilă, când ea impune infractorului lipsuri şi restricţii ale drepturilor lui, proporţionale cu gravitatea infracțiunii săvârşite şi este suficientă pentru restabilirea echitaţii sociale, adică a drepturilor şi intereselor victimei, statului şi întregii societăţi, perturbate prin infracțiune.
19. Mai mult, urmează a fi reținut că din dispozițiile art.75 alin.(1) Cod penal se desprind trei criterii generale cu valoare de principiu. Pedeapsa aplicată infractorului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată.
20. Ca urmare, instanța de judecată indică că pedeapsa penală este echitabilă atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum şi de alte persoane, or, practica judiciară demonstrează că, o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire şi de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

21. Legalitatea pedepsei impune instanței obligația de a stabili pedeapsa în limitele fixate în Partea Specială și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții Generale a Codului Penal.
22. Individualizarea pedepsei constă în obligația instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului, necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și pedepsei penale.
23. La fel, în cadrul individualizării pedepsei instanţa de judecată reține prevederile regulii nr.6 din Recomandarea NR. R (92) 16 a Comitetului de ministri către statele membre referitoare la regulile europene asupra sancţiunilor aplicate în comunitate (adoptată de Comitetul de Miniştri în 19 octombrie 1992, cu ocazia celei de a 482-a reuniune a Delegaţiilor de Miniştri), potrivit căreia „natura şi durata sancțiunilor şi măsurilor aplicate în comunitate trebuie de asemenea să fie proporțională cu gravitatea infracţiunii pentru care un delicvent a fost condamnat sau o persoană este inculpată, cât și cu situația personală a acesteia”.
24. De asemenea, la stabilirea mărimii și categoriei pedepsei, instanța ia în considerație faptul că inculpatul Adam Ion a contribuit la descoperirea infracțiunii prin recunoașterea deplină a vinovăției, anterior nu a fost judecat, se căieşte de cele comise, are 4 copii minori la întreținere.
25. Totodată, la stabilirea mărimii pedepsei instanța atestă că, inculpatul a recunoscut integral vina, solicitând examinarea cauzei în ordinea prevăzută de art. 364^1 Cod de procedură penală. Prin urmare, la stabilirea pedepsei pentru speță au incidență prevederile art. 80^1 alin. (1) Cod penal.
26. Aşadar, potrivit alin. (1) art. 80^1 Cod penal, în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu şi a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunităţii sau cu închisoare.
27. Dat fiind faptul că, inculpatul Adam Ion a recunoscut săvârșirea faptei indicate în rechizitoriu și că, la solicitarea sa, judecarea cauzei a avut loc pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, potrivit prevederilor art. 80^1 alin. (1) Cod penal, acesta beneficiază de drept de o reducere cu ¼ a limitelor pedepsei, constituind astfel: muncă neremunerată în folosul comunității de la 150 la 180 ore și închisoare pînă la 9 luni.
28. Din considerentele indicate și ținând cont de analiza cumulativă a criteriilor de individualizare a pedepsei și coroborarea probelor care furnizează informațiile respective, precum și indicarea temeiurilor care fundamentează proporționalitatea între scopul reeducării infractorului, aplicîndu-se în dosar efectele alin. (1) art. 80^1 Cod penal al RM, prin caracterul retributiv al pedepsei aplicate și așteptările societății față de actul de justiție realizat sub aspectul restabilirii ordinii de drept încălcate, instanţa consideră că pedeapsa lui Adam Ion urmează să fie stabilită în formă de muncă neremunerată în folosul comunității, ţinîndu-se cont de limitele şi categoria sancţiunii prevăzute de către legislator în art. 264^1 alin. (4) Cod penal, cu reducerea pedepsei cu o pătrime, și anume pe termen de 160 ore.
36. Instanţa de judecată va aplica în privinţa lui Adam Ion măsura preventivă obligaţiunea de nepărăsire a ţării, care urmează a fi menținută pînă la intrarea sentinţei în vigoare.
37. Soluția instanței asupra cheltuielilor de judecată:
38. Instanța consideră neîntemeiată solicitarea acuzatorului de stat,cu privire la încasarea de la inculpatul Adam Ion în beneficiul statului, a cheltuielilor de judecată în mărime de 25,70 lei suportate în legătură cu efectuarea expertizei judiciare din considerentele ce succed.

39. În conformitate cu art. 227 alin. (1) și alin. (3) Cod de procedură penală, cheltuieli judiciare sânt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal.
40. Cheltuielile judiciare cuprind sumele: plătite sau care urmează a fi plătite martorilor, părţii vătămate, reprezentanților lor, experţilor, specialiştilor, interpreţilor, traducătorilor şi asistenţilor procedurali; cheltuite pentru păstrarea, transportarea şi cercetarea corpurilor delicte; care urmează a fi plătite pentru acordarea asistenţei juridice garantate de stat; cheltuite pentru restituirea contravalorii obiectelor deteriorate sau nimicite în procesul de efectuare a expertizei judiciare sau de reconstituire a faptei; cheltuite în legătură cu efectuarea acţiunilor procesuale în cauza penală.
41. Totodată potrivit prevederilor alin. (3) al normei citate, cheltuielile judiciare se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate, cea din ultima, fiind considerată o normă generală, neobligând statul să suporte cheltuielile ci să le achite la momentul necesar pentru a facilita operativitatea acţiunilor organului de urmărire penală şi pentru a nu condiţiona termenul rezonabil prin încasarea cheltuielilor judiciare de la părţile în proces.
42. În sensul prevederilor art. 229 alin. (1) – (4) Cod de procedură penală, cheltuielile judiciare sînt suportate de condamnat sau sînt trecute în contul statului. Instanţa de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepţia sumelor plătite interpreţilor, traducătorilor, precum şi apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistenţă juridică garantată de stat, atunci cînd aceasta o cer interesele justiţiei şi condamnatul nu dispune de mijloacele necesare. Achitarea cheltuielilor judiciare poate fi suportată şi de condamnatul care a fost eliberat de pedeapsă sau căruia i-a fost aplicată pedeapsă, precum şi de persoana în privinţa căreia urmărirea penală a fost încetată pe temeiuri de nereabilitare. Instanţa poate elibera de plata cheltuielilor judiciare, total sau parţial, condamnatul sau persoana care trebuie să suporte cheltuielile judiciare în caz de insolvabilitate a acestora sau dacă plata cheltuielilor judiciare poate influenţa substanţial asupra situaţiei materiale a persoanelor care se află la întreţinerea lor. În cazul condamnării cîtorva persoane în aceeaşi cauză, cheltuielile judiciare se repartizează în dependenţă de vinovăţia, gradul de răspundere şi situaţia materială a fiecăreia din ele.
43. Astfel, instanța de judecată reține că, cheltuielile judiciare au fost suportate pentru folosirea aparatului ”Drager Alcotest”, în vederea stabilirii stării de ebrietate a lui Adam Ion.
44. Prin urmare, se reține că efectuarea testării cu folosirea aparatului ”Drager Alcotest” a fost ordonată în vederea stabilirii stării de ebrietate, în rezultatul săvârșirii infracțiunii de către inculpat, fiind acțiuni procesuale ce țin de administrarea probatoriului și formularea învinuirii, care sunt puse în sarcina părții acuzării.
45. În sensul dat, instanța de judecată reține că cheltuielile ce sunt suportate în cadrul urmăririi penale în vederea demonstrării vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate, reprezintă cheltuieli judiciare ce sunt achitate din bugetul alocat.
46. De asemenea, instanța de judecată notează că cheltuielile efectuate de organul de urmărire penală la etapa de urmărire penală în vederea descoperirii infracțiunii comise, se încadrează în realizarea obligației pozitive a statului recunoscută de către CtEDO prin jurisprudența sa, referitor la suportarea cheltuielilor de către stat în cadrul realizării urmăririi penale în descoperirea și combaterea infracțiunilor.

47. Astfel, reținând cele constatate supra instanța de judecată conchide necesitatea respingerii solicitării procurorului cu privire la încasarea sumei de 25,70 lei pentru folosirea aparatului ”Drager Alcotest”, ca neîntemeiată.
48. Pentru aceste motive şi în conformitate cu art. 80/1 364[1], 384-385, 395, 397 ale Codului de procedură penală, instanța de judecată,

H O T Ă R Ă Ş T E:

Se recunoaşte vinovat Adam Ion Anton de săvîrşirea infracţiunii prevăzute de art. 264/1 alin. (4) Cod penal al RM şi în baza acestei Legi se stabilește acestuia pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunităţii în mărime de 160 (una sută șaizeci) ore.

Se explică lui Adam Ion condiţiile şi consecinţele neexecutării pedepsei stabilite prevăzute la art. 67 alin. (3) Cod penal, și anume că în caz de eschivare cu rea-voinţă a condamnatului de la munca neremunerată în folosul comunităţii, ea se înlocuieşte cu închisoare.

Se aplică în privinţa lui Adam Ion- măsura preventivă - obligaţiunea de nepărăsire a ţării, care se menţine pînă la intrarea în vigoare a prezentei sentinţe.

Cererea acuzatorului de stat în partea încasării din contul inculpatului Adam Ion a cheltuielilor de judecată suportate pentru efectuarea testării alcoolscopice cu aparatul ”Drager Alcotest” în mărime de 25,70 lei, se respinge ca neîntemeiată.

Sentinţa poate fi atacată cu recurs la Curtea de Apel Chișinău în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Hîncești (sediul Ialoveni).

Preşedintele şedinţei
judecătorul: **Svetlana Bubuioc**